

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Holmens Kanal 20
1060 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

J.nr. 2021-2124
17. maj 2021

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 10. maj 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 7 (B 163), som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 7:

”Vil ministeren kommentere henvendelsen af 6. maj 2021 fra Børnenes Bureau, jf. B 163 - bilag 4?”

Svar:

Jeg har stor forståelse for intentionen med borgerforslaget og mener i høj grad, at børn har brug for omsorg, når de er syge. Jeg har derfor også noteret mig synspunkterne fra Børnenes Bureau.

Vi har med den danske model imidlertid en lang tradition for, at løn og arbejdsvilkår forhandles og fastsættes af arbejdsmarkedets parter. Mange lønmodtagere har derfor ret til fravær under børns sygdom, der enten er reguleret af parterne i de kollektive overenskomster eller i individuelle aftaler. Det kan fx være i form af forældres ret til både barns 1. og 2. sygedag, omsorgsdage mv.

Selvom der ikke er en lovreguleret ret til barnets første sygedag, så er det ikke en saglig grund til at blive afskediget, at man er fraværende for at passe sit barn. Det vil således være muligt for forældre at blive hjemme for at passe et barn uden frygt for afskedigelse. Så børn er – uanset om forældrene er omfattet af en overenskomst – sikret ret til omsorg ved sygdom.

Jeg er ikke enig i, at spørgsmålet om forældres ret til fravær ved børns sygdom ikke kan og bør løses af arbejdsmarkedets parter. Jeg har stor tiltro til den danske model, hvor lønmodtagere historisk i forhandling med arbejdsgiverne – enten efter overenskomster eller individuelle aftaler – har sikret sig muligheder for at blive hjemme for at passe deres syge børn.

Jeg er også overbevist om, at arbejdsmarkedets parter deler bekymringen for, at forældre bliver nødsaget til at sende deres syge børn i institution for at få enderne til at nå sammen. Det er også derfor, at der allerede i rigtig mange kollektive og lokale overenskomster er truffet aftaler om forskellige muligheder for at håndtere situationer med børns sygdom, herunder mulighed for at holde fri med løn. Det er derfor min overbevisning, at forældre oftest kan finde en løsning, der gør, at de kan holde deres børn hjemme fra institution og skole, ind til de er raske.

Som jeg også tidligere har nævnt, har jeg stor tillid til, at arbejdsmarkedets parter løbende ser på, om der er behov for at justere de eksisterende kollektive og lokale aftaler om forældres muligheder for at holde deres børn hjemme fra institution og skole, ind til de er raske.

For så vidt angår udgifterne ved at indføre modellen fra borgerforslaget, er det korrekt forstået, at der i skønnet over de direkte økonomiske konsekvenser af borgerforslaget ikke er taget højde for de udgifter, som mange arbejdsgivere i dag allerede har til løn under barnets sygdom. Dette skyldes, at det ikke er muligt at skønne nærmere over omfanget af disse udgifter for arbejdsgiverne, da de afhænger af de konkrete overenskomstregler, som i øvrigt må forudsættes at blive påvirket ved etablering af den model, som er skitseret i borgerforslaget.

Som det fremgår af mit svar på spørgsmål 4 til B 163, så er jeg sådan set enig i, at borgerforslaget kan have nogle positive afledte økonomiske effekter, fx i form af mindre sygefravær som følge af, at forældre holder børn hjemme til de er raske. I det beregnede skøn på 2,7 mia. kr. årligt (inklusiv de afledte konsekvenser på skat og tilbageløb) er der dog ikke taget højde for en eventuel effekt af reduceret smittespredning som følge af borgerforslaget. Dette skyldes, at der hverken findes data på området eller foreligger viden om effekten af, at forældre eksempelvis holder deres børn hjemme i længere tid ved sygdom. Det er derfor også vanskeligt at vurdere, om sådanne eventuelle positive økonomiske konsekvenser står mål med de umiddelbare omkostninger, som borgerforslaget skønnes at medføre – også fordi der ikke er redegjort nærmere for en finansierings- og administrationsmodel.

Jeg er derfor ikke enig i, at det beregnede skøn er misvisende, men jeg anerkender fuldt ud, at det er forbundet med en række usikkerheder, som jeg også tidligere har fremhævet – herunder at der hverken er taget højde for eventuelle positive eller negative afledte konsekvenser af borgerforslaget. Skønnet giver dog en pejling af størrelsen på de udgifter, der - afhængigt af finansierings- og administrationsmodellen - kan være forbundet med beslutningsforslaget

Venlig hilsen

Peter Hummelgaard
Beskæftigelsesminister